

Jiří Churáček

LIDOVÉ PÍSNĚ
Z JIŽNÍCH ČECH

pro dětský (dívčí) sbor a capella

Jiří Churáček

LIDOVÉ PÍSNĚ Z JIŽNÍCH ČECH

Můj milej mi pod okýnkem.....	6
Ty zdejší panenky	7
Už se ten tálínskej rybník nahání.....	8
K Budějicům cesta.....	9
Už mně koně vyvádějí	10
Kramářko hlinecká.....	11
Moje milá je z Rájova.....	12
Mirotická věži.....	13
Až budou lovit záblatskej rybníček	14
K Borkojicům cesta.....	15
Klásterská hospoda	16
Už se krumlovskej zámeček bourá.....	17
Teče voda, vodička	18

Jiří Churáček Jc-audio 1998

Elektronická verze 2020

Právě nedávno jsem probíral svůj domácí notový archiv a jakoby cíleně mi padl zrak na mé starší úpravy lidových písní. Ležely tam spící ve stohu not, ale jakmile jsem je vytáhl ven, uviděl jsem náhle čarovný svět jihočeských rybníků a šumavských lesů očima našich milých předešlých – a u každé písně též vzpomínky na dobu jejich vzniku. Vznikaly převážně příležitostně, mnoho z nich nese ještě rukopis studentských let. Téměř všechny vznikly pro Netolický dětský sbor, protože právě s ním jsem spolupracoval nejvíce.

I napadlo mne uspořádat některé z písní do malé tematické sbírky, a vznikla tak řada, kterou máte před sebou.

Chtěl bych poděkovat panu Miroslavu Střelákovi a souboru studentek pěveckého oddělení Konzervatoře za laskavou spolupráci při zvukové realizaci těchto písní, dále děkuji Václavu Mariskovi a ADV studiu za velkorysou podporu při výrobě zvukového záznamu.

Jiří Churáček

Malá poznámka k interpretaci: uvedené tóniny nejsou nikterak závazné, všechny písně je možno libovolně transponovat tak, aby zněly co nejlépe. Výběr tónin na nahrávce je pouze z důvodů dramaturgie.

Třinácti sborovými úpravami jihočeských lidových písní, jež obsahuje přiložená nahrávka, vzdal Jiří Churáček (prof. pražské konzervatoře) hold svému rodnému kraji. Ostatně, není to první a jistě ani poslední příklad, kdy odborně vzdělaného hudebního skladatele inspirovala nádherná hudební myšlenka vyjádřená nápěvem lidové písně k tvůrčímu činu. V tomto případě ke sborovým úpravám a capella. Churáčkovy trojhlasé a čtyřhlasé úpravy si ihned získají přízeň interpretů i posluchačů. Jsou totiž psány zkušenou (a šťastnou) rukou. Výhodou je i to, že je mohou provést i amatérské ženské či vyspělejší dětské sbory. Lze je zařadit do kategorie technicky středně obtížných úprav. Hlasově jsou dobře posazeny, harmonická stránka je poměrně bohatá, ale ne přehnaně zatížená. Homofonní sazbu střídají polyfonická zpracování. Celý soubor je rozmanitý též výběrem temp a tónin. Obsahově jde však o monotematický celek, tj. vyjádření touhy a radosti, ale i zklamání a žalu, jež s sebou přináší nejzákladnější lidský cit – láska.

Domnívám se, že při této příležitosti se hodí citovat moudrá slova vynikajícího znalce lidových písní – Pavla Jurkoviče, který je v průběhu svého bohatého uměleckého života nesčíslněkrát zpíval, hrál i upravoval: „Lidová píseň je považována za jev historický. Ale tím je i každá jiná hudba minulých generací, která tu však stále žije pro své pravdivé poselství, jež nezestárlo. Je svědectvím jedné tvořivé chvíle, ale i staletí, která ji utvářela. Je dílem generací a obsahuje tedy základní zkušenosti a životní pravdy. Je básnivá, povyšujíc běžné reálie do polohy dobré poezie. Je téměř intimně soukromá, ale objímá i velká společenství. Je projevem radosti z tvoření a je plná optimismu, zdraví a životní síly.“ Tato slova platí v plné míře i o lidových písních, kterým „ušil prostý, leč slušivý šat“ Jiří Churáček. Díky za tento čin.

Všem, kteří budete Churáčkovy sborové úpravy interpretovat, přeji stejné potěšení z práce, jaké jsem při jejich natáčení prožíval se studentkami pražské konzervatoře. Ať se vám daří!

Miroslav Střelák

Můj milej mi pod okýnkem

Moderato

1. *p*
1. Můj mi - lej mi pod o - kýn - kem sta - věl pěk - ný má - je.

2. *p*
1. Můj mi - lej mi sta - věl má - je.

3. *p*
1. Můj mi - lej mi sta - věl má - je.

4. *p*
1. Můj mi - lej mi sta - věl má - je.

5 *mf*
Vy - bral je - den, ze všech nej - krás - něj - ší, vy - bral je - den, ze všech nej - krás - něj - ší

mf
Vy - bral je - den, ze všech nej - krás - něj - ší, vy - bral je - den, ze všech nej - krás - něj - ší

mf
Vy - bral nej - krás - něj - ší, vy - bral ze všech nej - krás - něj - ší

mf
Vy - bral nej - krás - něj - ší, (b) vy - bral ze všech nej - krás - něj - ší

9 *p* 1. 2.
z ce - lič - ký - ho há - je, há - je.

p
z ce - lič - ký - ho há - je, há - je.

p
z ce - lič - ký - ho há - je, há - je.

p
z ce - lič - ký - ho há - je, há - je.

2. Můj milej mi do srdíčka
rozdělal ohníček.
Ten mě bude lepší zahřívati,
než teplý kožíšek.

3. Ale až ohníček zhasne,
potom bude běda.
Potom budu jak ta stará babka,
co za kamny sedá.

Ty zdejší panenky

Allegro

1. *mf*

1. Ty zdej-ší pa-nen-ky ty jsou na nic, po-že-nem je na_ trh do Ne-to - lic.

2. *mf*

1. Ty zdej-ší pa - nen - ky ty jsou na nic, po - že - nem na_ trh do Ne-to, Ne-to - lic.

3. *mf*

Ty zdej - ší jsou na nic, po - že - nem, Ne-to - lic.

9

Co jich v Ne - to - li - cích ne - pro - dá - me, po - tom v Bu - dě - ji - cích dar - mo dá - me.

Co jich v Ne - to - li - cích ne - pro - dá - me, po - tom v Bu - dě - ji - cích dar - mo dá - me.

Co jich ne - pro - dá - me, po - tom dar - mo dá - me.

2. V Budějicích na ně velký mejto, nestojí ty zdejší panny za to.
Poženem je na trh do Kaplice, budem je prodávat za vrhlice.

3. Když se nás budou ptát po čem jedna, čtyry za vídeňskej, deset za dva.
Dá-li nám za ně kdo slepou grešli, může si je sebrat třeba všechny.

K Budějicům cesta

Allegretto

1. Hej, hej, hej, hej, hej!

2. 1. K Bu - dě - ji - cům ces - ta, a - le že je ouz - ká, k Bu - dě - ji - cům ces - ta, a - le že je

3. Hej, hej, hej, hej, že

10

1. Dy - by na - ši pá - ni po - vo - le - ní da - li, hej, hej!

2. ouz - ká; dy - by na - ši pá - ni po - vo - le - ní da - li, je tam hol - ka hez - ká. je tam hol - ka hez - ká.

je ouz - ká; dy - by na - ši pá - ni po - vo - le - ní da - li hol - ka hez - ká. hej!

2. Dyž sem se tam dostal, pěkně sem se vyspal;
vona ráno vstala, dveře zavírala, jen abych tam zvoštal.

3. Já tu nezvoštanu, já musím jít domu
koničkv nucovat. někně okšírovat. dávat iim obroku.

Už mně koně vyvádějí

Adagio

1. *p* Už mně ko - ně vy - vá - dě - jí, už mně ko - ně sed - la - jí, —

2. *p* Už mně ko - ně vy - vá - dě - jí, už mně ko - ně sed - la - jí, —

3. *p* Už mně ko - ně vy - vá - dě - jí, už mně ko - ně sed - la - jí, —

5 *f* už mně ko - ně vy - vá - dě - jí, a hor - nys - ti trou - bě - jí. —

f už mně ko - ně vy - vá - dě - jí, a hor - nys - ti trou - bě - jí. —

f už mně ko - ně vy - vá - dě - jí, a hor - nys - ti trou - bě - jí. —

2. Přestaňte mně koně sedlat, přestaňte mně troubiti,
přestaňte mně koně sedlat, já se musím loučiti.

3. Nejprve s mojí matičkou, která mně vychovala
a podruhé s mou panenkou, která mně milovala.

Kramářko hlinecká

Allegro non troppo

1. *f*
1. Kra - mář - ko hli - nec - ká, což - pak jsi tak hez - ká, že se ty kra - má - ři vo tě pe - rou?

2. *f*
1. Kra - mář - ko hli - nec - ká, což - pak jsi tak hez - ká, že se ty kra - má - ři vo tě pe - rou?

3. *f*
1. Kra - mář - ko hli - nec - ká, což - pak jsi tak hez - ká, že se ty kra - má - ři pe -

9 *mf* *f*
Trá - dy - já - dá, trá - dy - já - dá, že se ty kra - má - ři vo tě pe - rou?

mf *f*
Trá - dy - já - dá, trá - dy - já - dá, že se ty kra - má - ři vo tě pe - rou?

mf *f*
rou? Trá - dy - já - dá, trá - dy - já - dá, kra - má - ři vo tě pe - rou?

2. Voni se neperou, voni jen sužujou,
pořád, pořád, pořád na mě loudí.
Trádyjádá, trádyjádá,
pořád, pořád, pořád na mě loudí.

3. Dyž si mě sužujou, ať si mě sužujou,
voni mě přece jen nepodloudí.
Trádyjádá, trádyjádá,
voni mě přece jen nepodloudí.

Moje milá je z Rájova

Adagio

1. *p* *pp*
1. Mo - je mi - lá je z Rá - jo - va, mo - je mi - lá,
pp *p*
1. Mo - je mi - lá, mo - je mi - lá je z Rá - jo - va,
pp
1. Mo - je mi - lá,

9 *mp*
je - li tak zdrá - va___ když rá - no vstá - vá ja - ko jsem_ já,
z Rá - - - jo - va.
p *mp*
z Rá - - - jo, z Rá - - -

15 *pp* *p* *pp*
z Rá - - - jo - - - va.
Je - li tak zdrá - va___ když rá - no vstá - vá ja - ko jsem_ já.
- - - jo - - - va.

2. Moje milá je z Rájova.
Ona má líčka jako jablíčka, tak jako já.

Mirotická věži

Largo

1. Mi - ro - tic - ká vě - ži, vů - ko - lí pře - hli - žíš, což je to, Pe - pí - čku,

1. Mi - ro - tic - ká vě - ži, vů - ko - lí pře - hli - žíš, což je to, Pe - pí - čku,

1. Mi - ro - tic - ká vě - ži, vů - ko - lí pře - hli - žíš, — což je to, Pe - pí -

1. Mi - ro - tic - ká vě - ži, — pře - hli - žíš, což je to, Pe - pí -

6

že už k nám ne - cho - díš, což je to Pe - pí - čku, že už k nám ne - cho - díš?

že už k nám ne - cho - díš, — což je to Pe - pí - čku, že už k nám ne - cho - díš?

- - čku, Pe - pí - čku, že už k nám ne - cho - díš?

- - čku, Pe - pí - čku, že už k nám ne - cho - díš?

2. Přestal jsem k vám chodit pro jednu příčinu,
v kanceláři řekli, že musím na vojnu.

Až budou lovit záblatskej rybníček

Allegro non troppo

1. *mf*
 1. Až bu - dou lo - vit zá - blat - skej ryb - ní - ček,
 2. *mf*
 1. Až bu - dou lo - vit bu - dou, bu - dou, bu - dou ryb - ní - ček,
 3. *mf*
 1. Bu - dou, bu - dou, bu - dou, bu - dou lo - vit zá - blat - skej ryb - ní - ček,
 5
 až bu - dou lo - vit zá - blat - skej ryb - ní - ček;
 až bu - dou lo - vit bu - dou, bu - dou, bu - dou ryb - ní - ček;
 bu - dou, bu - dou, bu - dou, bu - dou lo - vit zá - blat - skej ryb - ní - ček;
 9
f
 tu já svou chy - tro - stí po - pad - nu do hr - sti
f
 tu já svou chy - tro - stí po - pad - nu do hr - sti
f
 tu já svou chy - tro - stí po - pad - nu do hr - sti
 13
mf 1. 2.
 ry - bič - ku, štič - ku, šups do pyt - lič - ku, lič - ku.
mf
 ry - bič - ku, štič - ku, šups do pyt - lič - ku, lič - ku.
mf
 ry - bi, ry - bi, ry - bi, ry - bi, ry - bič - ku do pyt - lič - ku, lič - ku.

2. Až budou lovit záblatskej rybníček, až budou lovit záblatskej rybník;
 sednu na lodičku, převezu Ančičku, Ančičku, Annu na druhou stranu.

K Borkojicům cesta

Andante

1. *p* K Bor - ko - ji - cům ces - ta sa - mý blá - to, ne - sto - jíš mi hol - ka vě - ru za to, *mf* a - bych já k vám

2. *p* Bor - ko - ji - cům ces - ta sa - mý blá - to, ne - sto - jíš mi hol - ka vě - ru za to, *mf* a - bych já k vám

3. *p* K Bor - ko - ji - cům ces - ta sa - mý blá - to, ne - sto - jíš mi hol - ka vě - ru za to, *mf* a - bych já

4. *p* K Bor - ko - ji - cům ces - ta sa - mý blá - to, ne - sto - jíš mi hol - ka vě - ru za to, *mf* a - bych já

6 *rit.* *a tempo*
p ve - čer cho - dil, za ru - ku se s te - bou vo - dil. — Za - po - meň, za - po - meň na to.

p ve - čer cho - dil, za ru - ku se s te - bou vo - dil. — Za - po - meň, za - po - meň na to.

p k vám cho - dil, za ru - ku se vo - dil. — Za - po - meň na to.

p k vám cho - dil, za ru - ku se vo - dil. — Za - po - meň na to.

2. Cos mi často večer slibovala, dyj si pod okýnkem se mnou stála,
 že pantáta, panímáma na kancelář půjdou s náma.
 Zapomeň, zapomeň na to.

3. Jak ta voda Blaty strouhou běží, zklame se každěj, kdo holce věří,
 přišel jinej bohatější, já jsem bejval upřímnější.
 Zapomeň, zapomeň na to.

Klásterská hospoda

Allegretto

1. (kánon)

2.

mf

1. Kláš - ter - ská hos - po - da pěk - ně ma -
Pam pam pam pam pam pam pam pam pam pam pam

lo - va - ná, kláš - ter - ská hos - po - da pěk - ně ma - lo - va - ná,
pam pam pam pam pam. Kláš - ter - ská hos - po -

11 pam pam pam. Kdož že ji ma - lo - val? Mlá - den - ci s pan - na - ma.
-da ma - lo - va - ná. Pam pam pam.

17 Kdož že ji ma - lo - val? Mlá - den - ci s pan - na - ma.
Kdož že ji ma - lo - val? Mlá - den - ci s pan - na - ma. Pam pam.

2. Mládenci s pannama, muži se ženama,
moje nejmilejší bílejma rukama.

Už se krumlovskej zámeček bourá

Allegro assai

The musical score is written for four voices (1, 2, 3, 4) in a 3/4 time signature with a key signature of two flats. It consists of three systems of staves. The first system (measures 1-5) features a melody in the upper voices and a bass line in the lower voices, both marked *mf*. The second system (measures 6-10) includes a repeat sign and a *p* dynamic marking in the bass line. The third system (measures 11-15) features a *f* dynamic marking in both parts. The lyrics are in Czech and describe the demolition of a castle in Krumlov.

1. Už se krum - lov - skej zá - me - ček bou - rá, že se
můj mi - lej za ji - nou tou - lá. Tou - lá se, tou - lá,
můj mi - lej za ji - nou tou - lá. Tou - - - lá,
řek - li mi li - dé. Až se vy - tou - lá, však on zas při - jde.
řek - li li - dé. Až se vy - tou - lá, však on zas při - jde.

2. Můj milej jede vod Prahy domů,
já půjdu zejtra naproti jemu.
Jede, ach, jede čtyřma koníčky.
Vzadu má vrané, napřed šimlíčky.

Teče voda, vodička

Andante

1. *p* Te - če vo - da, vo - dič - ka, — vo - da, vo - dič - ka z hrá - ze do

2.

3. *p* 1. Te - če vo - da, vo - dič - ka, — vo - da, vo - dič - ka z hrá -

4.

5. ryb - nič - ka, te - če vo - da, vo - dič - ka, — vo - da, vo - dič - ka z hrá - ze do -

mf Te - če vo - da, vo - dič - ka

ze do ryb - nič - ka, te - če vo - da, vo - dič - ka, — vo - da, vo - dič - ka z hrá -

mf 1. Te - če vo - da, vo - dič - ka z hrá -

10. *mf* lů. Ke - rak já na — te - be, po - tě - še - ní mo - je,

f z hrá - ze do - lů. *mf* Ke - rak já na — te - be, po - tě - še -

f ze do - lů. *p* *mf* Ke -

f ze do - lů. *p*

15

ke - rak na te, na te - be, na te, na te - be za - po - me - nu?
 ní mo - je, ke - rak na te, na te - be za - po - me - nu?
 - rak na te, na te - be, na te, na te - be za po - me - nu?
 Ke - rak na te, na te - be za - po - me - nu?

2. Když tě neví-, nevidím, zarmoucená chodím,
 když te neví-, nevidím, chodím smutná.
 A když tě uhlí-, uhlídám, veselý srdce mám,
 když tě uhlí-, uhlídám, jsem veselá.